

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317207077
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1317207077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej žalobcu: Ministerstvo financií SR, so sídlom Štefanovičova 5, Bratislava, IČO: 00151742 proti žalovanému: PEREX, a.s., so sídlom Trnavská cesta 39/A, Bratislava, IČO: 00685313, zast.: LEGAL PROFESSIONALS, s.r.o., so sídlom Sartorisova 12, Bratislava, IČO: 36857998, o uloženie povinnosti zverejniť opravu nepravdivých tvrdení, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23. mája 2018 č.k. 12C 64/2017-182 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáhal uloženia povinnosti uverejniť opravu nepravdivých tvrdení v O. K. podľa § 10 ods. 2 Tlačového zákona v najbližšom vydaní pripravovanom po jeho právoplatnosti na rovnocennom mieste a rovnakým písmom v nasledovnom znení:

„ I. Vo vydaní O. K. z piatka 24. februára 2017 bolo na strane Č. XX v článku s názvom „ Š. O. I. K. v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „ L. S.Ž., H. J. S. P. K. H., Z. J. L. Q. K. O. O., M. J. Y. K. M. V. U. K. Y. X/XX K. U. S..“

OPRAVA: „Z. L. S., H. J. S. P. K. H., Z. Q. L. Q. K. O. O. K. M. U. K. Y. XXXX K. U. S..“

II. „Vo vydaní O. K. z utorka 28. februára 2017 bolo na strane Č. X v článku s názvom „X. K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „W. N. I., Ž. M. G. L..“

OPRAVA: W. N., Ž. M. J. L..

Vo vydaní O. K. z utorka 28. februára 2017 bolo na strane Č. X v článku s názvom „X.F. K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „I. Y. N. I. N.Ď. J., keďže N. Y. N. G. M. Ú. K. Y. M. preto N. O. J..“

OPRAVA: I. Y. N. N. O.. N. G. podľa Y. Š. J. J. N. K. M. V. U. Z. I. M. I. Ú. K. J. I. M. S..

Vo vydaní O. K. z utorka 28. februára 2017 bolo na strane Č. XX v článku s názvom „X. K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „I. F. N. G. podľa Ú. S. Š. K. H. I. Z. Q. na O. O. I. K. K.. J. G. N. V. U. V. J. L. N. Č., M. Q. G. K. L. I. taktiež I. K. K.. I.Y. N. S. O. Š. U. K. Y. X/XX. I. Y. K. G. I. Š. W. XXX S. D. I. K. N. N. K.. V. Y. I. Z. I. ak I. N. J..“

OPRAVA: „I. F. N. G. podľa Ú. S. Š. K. H. I. Z. Q. na O. XX I. K. K.. J. G. N. V. U. V. J. L. N. Č., M. Q. G. K. L. I. taktiež I. K. K.. I. N. S. O. Š. U. K. Y. X/XX. I. Y. K. K. G. Š. N. I. I. K. S. W. Q. XXX S. D. I. K. N. N. K..“

III. „Vo vydaní O. K. z piatka 3. marca 2017 bolo na strane Č. XX v článku s názvom „K. G.: Na U.U. Z., Q. S. K., J. Č.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „J. M. K. na Ú. I. K., Ž. V. U. G. Q. H. S. L. I. M. I. G. I. K. K.. I. N. Z. Y. Ú. J..“

OPRAVA: J. M. K. na Ú. I. K., Ž. V. U. G. Q. H. S. L. I. M. I. G. I. K. K.. I. N. Z. Y. Ú. V..

Vo vydaní O. K. z piatka 3. marca 2017 bolo na strane Č. XX v článku s názvom „K. G.: Na U. Z., Q. S. K., J. Č.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „Š. I. I., H. N. S. I. Q. na V. U. V., M. napriek Y., Ž. pre N. Y. J. O. N. (J.) W. S. I. Y. I. K..

OPRAVA: I. Y. V. U. V. Z. V., M. napriek D. N. G. I. Z. G..

OPRAVA: I. I. O. K. L. K. X. S. XXXX G. na N. Č. XX I. Č. N. J. „, G.: Na U.U. Z., Q. S. K., J. Č. I. Y. Č. W. J. N. Y.: „, G. L., keďže J. N. G., J., Ž. U. za V. S. L. Ť. Y. L. M. J. N. M. O. S., H. M. K. I. Ú. O. I. Ž..“

OPRAVA: M. L. I. O. Ú., D. N. G. M. I. L. K. E. L..“

Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobu žalobca skutkovo a právne odôvodnil tým, že v zmysle § 10 ods. 2 a 3 Tlačového zákona sa domáha uloženia povinnosti žalovanému zverejniť opravu nepravdivých tvrdení zverejnených v O. K.. Žalovaného požiadal listami zo dňa 08.03.2017 a 22.03.2017 o uverejnenie opravy nepravdivých skutkových tvrdení. V podaných žiadostiach boli odcitované nepravdivé tvrdenia a súčasne bolo oznámené, aké malo byť správne znenie uvedeného tvrdenia. Písomné žiadosti zo dňa 08.03.2017 o uverejnenie opravy nepravdivých skutkových tvrdení boli doručené žalovanému dňa 08.03.2017 a žiadosť zo dňa 22.03.2017 bola doručená dňa 22.03.2017. Žiadosti zo dňa 08.03.2017, ako aj žiadosti zo dňa 22.03.2017, v ktorých upresnil, kedy má žalovaný opravu uverejniť, boli doručené žalovanému v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote odo dňa vydania periodickej tlače. Žalovaný v rozpore s § 7 ods. 4 a 5 Tlačového zákona v stanovenej lehote opravu neuverejnil. Vo vydaní O. K. z piatka 24. februára 2017 bolo na str. Č. XX v článku s názvom „K. Š. O. I. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „Z. L. S., H. J. S. P. K. H., Z. J. L. Q. K. U. O. XX, M. J. Y. K. M. V. U. K. Y. X/XX K. U. S.“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: Z. L. S., H. J. S. P. K. H., Z. Q. L. Q. K. O. XX K. M. U. K. Y. XXXX K. U. S.. I. I. O. K. L. W. XX. P. XXXX G. na N.. Č. X I. Č. N. J. „, K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „W. N. I., Ž. M. G. L.“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: W. N., Ž. M. J. L.. Článok zdôvodňuje L. M. D. N. G., H. H. N. I. Y. J. N. M. Ú. K., I. H. N. I. Y. V. U. U. J.. Obe tvrdenia mal za nepravdivé. Vo vydaní O. K. z utorka 28. februára 2017 bolo na str. Č. X v článku s názvom „X. K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „I. Y. N. I. N. J., keďže N. Y. N. G. M. Ú. K. Y. M. preto N. O. J.“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: I. Y. N. N. O. N. G. podľa Y. Š. J. J. N. K. M. V. U. Z. M. I. Ú. K. I. M. S.. Vo vydaní O. K. z utorka 28. februára 2017 bolo na str. č. XX v článku s názvom „X. K. Q. K.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „I. F. N. G. podľa Ú. S. Š. K. H. I. Z. Q. na O. XX I. K. K.. J. G. N. V. U. V. J. Z. L. N. Č., M. Q. G. K. L. I. taktiež I. K. K.. I. N. S. O. Š. U. K. Y. X/XX. I. Y. K. G. I. Š. W. D. XXX S. D. I. K. N. N. K.. V. Y. I. Z. I. I. N. J.“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: I. F. N. G. podľa Ú. S. Š. K. H. I. Z. Q. na O. XX I. K. K.. J. G. N. V. U. V. J. L. N. Č., M. Q. G. K. L. I. taktiež I. K. J. K.. I. N. S. O. Š. U. K. Y. X/XX. I. Y. K. G. Š. N. I. I. K. S. W. Q. XXX S. D. I. K. N. N. M. K.. Vo vydaní O. K. z piatka 3. marca 2017 bolo na str. č. XX v článku s názvom „K. G. Ž.: Na U. Z., Q. S. K., J. Č.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „J. M. K. na Ú. I. K., Ž. V. U. G. Q. H. S. L. I. M. I. G. I. K. K.. I. N. Z. Y. Ú. J..“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné. J. M. K. na Ú. I. K., Ž. V. U. G. Q. Á. H. S. L. I. M. I. G. I. K. K.. I. N. Z. Y. Ú. V.. Článok zdôvodňuje J. Ú. D. N. G., H. H. N. I. Y. J. N. M. Ú. K., I. H. N. I. Y. V. U. J. O.. Obe tvrdenia sú nepravdivé. Vo vydaní O. K. z piatka 3. marca 2017 bolo na str. č. XX v článku s názvom „K. G.: Na U. Z., Q. S. K., J. Č.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „I. Y. V. U. V. Z. J. J. L. O., Ž. N. Y. J. N. G.“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: I. Y. V. U. V. Z. V., M. napriek D. N. G. I. Z. G.. W. Z. J. N. Y., J. Č. W., Ž. I. L. M. S. N., H. J. Y. J.. Č. L. J. Y. D. N. L. G., H. H. N. I. Y. J. N. M. Ú. K., I. H. N. I. Y. V. U. J.. Obe tvrdenia sú nepravdivé. Vo vydaní O. K. z piatka 3. marca 2017 bolo na str. č. XX v článku s názvom „K. G.: Na U. Z., Q. S. Á. K., J. Č.“ v texte článku uvedené nepravdivé skutkové tvrdenie: „M. G. L., keďže J. N. G., J., Ž. U. za V. S. L. Y. L. M. J. N. M. O. S., H. M. K. I. Ú. O. I. Ž..“ Pravdivé skutkové tvrdenie je nasledovné: M. L. O. Ú., D. N. U. G. M. I. L. K. E. L.. Tvrdil, že žalovaný uviedol nepravdivé informácie, čím zavádza čitateľov a poškodzuje dobré meno ústredného orgánu štátnej správy. V článku sú uvedené nepravdivé tvrdenia, na ktoré Ministerstvo financií SR nemalo možnosť reagovať a vykonať nápravu, preto podalo žalobu.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žiadosť MF SR o uloženie povinnosti zverejniť opravu bola podpísaná F.. Z. Q., V. H. S. a nie S. P., ktorý jediný je oprávnený konať v mene žalovaného, a to bez pripojeného splnomocnenia či poverenia, teda osobou neoprávnenou v mene štátneho orgánu

konať, ďalej z dôvodu, že žalobou napádané informácie sa v žiadnej časti netýkali osoby F. Z. Q., ani MF SR, ako právnickej osoby.

4. Medzi stranami sporu vyhodnotil súd prvej inštancie ako nesporné, že žalovaným boli uverejnené dňa 24.02.2017, 28.02.2017 a 03.03.2017 sporné články, že žalobca žalovaného písomne, žiadosťou zo dňa 08.03.2017 žiadal o uverejnenie opravy nepravdivých skutkových tvrdení, ktorú žalovanému doručil dňa 08.03.2017 a žiadosťou zo dňa 22.03.2017, ktorú žalovanému doručil dňa 22.03.2017, ako i to, že obe žiadosti o uverejnenie opravy neoprávdivých skutkových tvrdení boli za žalobcu podpísané osobou, a to V. H. S. P. N., F. Z. Q. a že žalovaný v zákonom stanovenej lehote opravy neuverejnil.

5. Za spornú vo veci vyhodnotil skutočnosť, či vyššie citované písomné žiadosti zo dňa 08.03.2017 a 22.03.2017 o uverejnenie opravy nepravdivých skutkových tvrdení boli za žalobcu podpísané k tomu kompetentnou osobou a či preto tieto spĺňali formálnoprávne náležitosti na uverejnenie opravy nepravdivých tvrdení.

6. Zástupkyňa žalobcu pred súdom prvej inštancie argumentovala tým, že žalovaný nerieši podstatu veci, ale má záujem chytať sa „úplných drobností“ a zvrátiť súdny spor z dôvodu procesných pochybení. Argumenty žalovaného označila za nepodložené, žalobca podľa nej preukázal opodstatnenosť a správnosť žiadostí o opravu predložením dôkazov a to Organizačným a Podpisovým poriadkom, z ktorých mala za zrejmé, že F. Z. Q., ako V. H. S., bol oprávnený žiadosť na uverejnenie opravy podpisovať. Kancelária ministra je osobitný útvar, do ktorého kompetencie patrí tlačový odbor a z Podpisového poriadku žalobcu vyplýva, že riaditeľ tohto odboru je oprávnený podpisovať písomnosti patriace do tohto špecializovaného odboru a to s poukazom na čl. 7 ods. 1, písm. a) Podpisového poriadku. Považovala za postačujúce, že v danom prípade minister, ako štatutár, podpísal žalobu.

7. Právny zástupca žalovaného pred súdom prvej inštancie označil žalobu za nedôvodnú. Považoval za podstatné ustáliť, či žalobca riadne splnil predpoklady pre uplatnenie nároku na uverejnenie tlačovej opravy v zmysle § 7 zák. č. 167/2008 Z.z. Tlačového zákona a až následne sa zaoberať vecou samou v zmysle § 10 Tlačového zákona, ktorou je pravdivosť alebo nepravdivosť uverejnených informácií. Trval na tom, že podaná žiadosť o tlačovú opravu bola uplatnená osobou, ktorá nebola a nie je oprávnená konať v mene žalobcu, v súvislosti s uplatnením práva na uverejnenie tlačovej opravy. I. H. S. nebol a nie je oprávnený konať v mene žalobcu pri uplatňovaní práva na uverejnenie tlačovej opravy a zároveň žalovanému, ani súdu prvej inštancie nebolo predložené žiadne splnomocnenie alebo poverenie, na základe ktorého by tento mohol konať v mene žalovaného. Ani zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a o organizácii ústrednej štátnej správy, ani Organizačný, či Podpisový poriadok žalobcu neoprávňuje vedúceho kancelárie ministra konať za žalobcu v prípade uplatnenia práva na tlačovú opravu. Za štátne orgány môžu konať osoby len v medziach a na základe zákona a žiadny štátny úradník si nemôže uzurpovať viacej oprávnení, aké mu vyplývajú z právnych predpisov. Žalobca sám nebol schopný identifikovať konkrétny právny predpis, z ktorého by vyplývalo, že I. H. V. S. je oprávnený konať pri uplatňovaní práva na tlačovú opravu. Tvorbu mediálnej politiky MF SR, ani monitorovanie periodickej tlače a elektronických médií, nemožno považovať ani stotožňovať s právom na uplatnenie tlačovej opravy. To, akým spôsobom sú vnútorne nastavené procesy žalobcu pri podpisovaní písomností smerujúcich do externého prostredia mal v tejto súvislosti irelevantné, nakoľko z platnej právnej úpravy vyplýva, že v mene MF SR môže konať len minister alebo štátny tajomník, v neprítomnosti ministra. Iné osoby tak môžu konať len na základe poverenia alebo splnomocnenia. V predmetnej veci nejde o podpisovanie korešpondencie, nejde o nejaký „list“, ale ide o uplatnenie práva v mene MF SR, čo je veľký rozdiel a toto nemožno zamieňať. Organizačný a podpisový poriadok MF SR je interný akt MF SR a v prípade, ak niečo neupravuje, nastupujú ust. zák. č. 575/2001 Z. z. V danom prípade organizačný ani podpisový poriadok žalobcu uplatnenie práva na tlačovú opravu nerieši, preto neumožňuje žiadnemu zamestnancovi alebo podriadenému ministra konať a uplatňovať právo v mene MF SR. Tiež uviedol, že v zmysle tlačovej opravy je možné opravovať len skutkové tvrdenia a nie hodnotiace úsudky, pričom žalobou sú podľa neho napadnuté aj hodnotiace úsudky, čo podľa znenia tlačového zákona nie je možné. Z týchto dôvodov mal za to, že žiadosti o opravu neboli podané oprávnenou osobou a preto nemohla byť podaná ani žaloba podľa §10 Tlačového zákona a žalobca sa nemôže domáhať tlačovej opravy.

8. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol právne ju posúdiac podľa čl. 2ods. 2 Ústavy SR, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a o organizácii ústrednej štátnej správy, čl. 1 a 4, 5 Štatútu MF SR, § 5 ods. 1 Zák. č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o

zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Tlačový zákon“), § 7 ods. 1,2,3,4,6 Tlačového zákona, § 10 ods. 2, 3 Tlačového zákona.

9. Vychádzajúc z jednotlivých odsekov § 7 Tlačového zákona, ktoré upravujú postup pri uplatňovaní práva na uverejnenie opravy jednak u vydavateľa a taktiež na súde, mal súd prvej inštancie za to, že v zmysle týchto zákonných ustanovení je daná určitá postupnosť krokov: 1. vydané články obsahujúce určité nepravdivé skutkové tvrdenia o osobe, na základe ktorých možno osobu presne určiť, v dôsledku čoho má táto osoba právo žiadať o uverejnenie opravy nepravdivého skutkového tvrdenia. (§ 7 ods. 1), 2. prekluzívna lehota 30 dní na podanie písomnej žiadosti o uverejnenie opravy (§ 7 ods. 2), ktorá musí spĺňať zákonom dané náležitosti podľa ods. 3 § 7 tohto zákona, 3. lehota 8 dní od doručenia žiadosti na povinnosť uverejniť opravu vydavateľom, 4. prekluzívna lehota 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy na podanie žaloby o uloženie povinnosti uverejniť opravu na súd (§ 10 ods. 2,3).

10. Označil za zrejmé, že zákon taxatívne vymedzuje formálnoprávne náležitosti samotnej žiadosti o opravu, jedine ktorých naplnením dochádza k perfektosti právneho úkonu - žiadosti o opravu - a až pri konštatácii bezdôvodného nereagovania vydavateľa na takúto právne perfektnú žiadosť o opravu nastupuje stránka hmotnoprávna - posudzovanie obsahu navrhutej opravy, pravdivosti skutkových tvrdení uvedených v článku, resp. či išlo len o hodnotiace úsudky, primeranosť opravy čo do rozsahu textu, súvislosti textu opravy s napádanými článkami, atď.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že jednou z taxatívne vymedzených formálnoprávnych náležitostí žiadosti o opravu je podpis, a to podpis žiadateľa. Nahradenie podpisu žiadateľa podpisom iného právneho subjektu, ktorého kompetentnosť by vyplývala z akýchkoľvek všeobecne záväzných, či interných noriem, podľa súdu prvej inštancie zákon nepripúšťa. Korešponduje to podľa neho s účelom zákona v tom, že z dôvodu nemožnosti vydavateľa zásahu do textu opravy, následne nemožnosti zásahu súdu do textu opravy po podaní žaloby o uloženie povinnosti zverejniť opravu, samotný text navrhovanej opravy je dôležitý, keďže toto presné znenie bude objektom posudzovania vydavateľa a následne i súdu, pričom pri nevhodne zvolenom a formulovanom texte prichádza podľa práva prípustný následok právo vydavateľa opravu neuverejniť, následne po podaní žaloby na súd jej neúspešnosť, pretože Tlačový zákon taxatívne vymedzuje vo svojich kogentných ustanoveniach ako podmienku úspešnosti práve text navrhovanej opravy. Právne posúdil, že právna argumentácia zástupkyne žalobcu o kompetencii F.. Z. Q., na podpisovanie predmetných žiadostí z titulu jeho pozície riaditeľa, za absencie splnomocnenia, či poverenia ministra, ako osoby konajúcej za ministerstvo, neobstojí. Navyše súd prvej inštancie upozornil na znenie čl. 7, ods. 1 písm. f) Organizačného poriadku MF SR, podľa ktorého písomnosti patriace do právomoci ministra, štátnych tajomníkov alebo generálneho tajomníka podpisuje F.. Z. Q., ako V. H. S., tiež ako V. Y. Q., iba v rozsahu ich poverenia, pričom žalobca žiadne poverenie pre F.. Z. Q. od ministra, štátnych alebo generálneho tajomníka, nepredložil. Súd prvej inštancie v zhode s právnym zástupcom žalovaného konštatoval, že nároky v zmysle § 7 a §10 Tlačového zákona sú právami dotknutého právneho subjektu a právo žiadať opravu nemožno teda zahrnúť medzi povinnosti vyplývajúce zo zákonov o vydávaní periodickej tlače.

12. Ďalšou formálnoprávnou náležitosťou kogentných ustanovení Tlačového zákona je podľa súdu prvej inštancie stanovenie prekluzívnej lehoty na uplatnenie nároku na súde v lehote 30 dní od márneho uplynutia 8 dňovej lehoty od podania žiadosti vydavateľovi.

13. Z dikcie príslušného ustanovenia vyvodil, že žalobu musí podať žiadateľ, t.j. právny subjekt totožný so subjektom predtým podávajúcim žiadosť o opravu vydavateľovi. Dospel k záveru, že zákon opäť nepripúšťa subsumovanie pojmu žiadateľ o právnu normu uvádzanú v rámci argumentácie právnej zástupkyne žalobcu (zák. č. 575/2001 Z.z., interné predpisy žalobcu).

14. Konštatoval, že žiadosť o opravu podal F.. Z. Q. vydavateľovi O. K. a tieto boli žalovanému doručené dňa 08.03.2017 a 22.03.2017. Žalobca podal žalobu na súd na splnenie povinností žalovaného dňa 07.04.2017. Uzavrel, že F.. Z. Q. podal žiadosti o opravu dňa 08.03.2017 a 22.03.2017, žalobu na súd o splnenie povinnosti do uplynutia 30 dňovej prekluzívnej lehoty (07.04.2017 a 22.04.2017), nepodal.

15. Ostatné právne argumenty, ako i výsledky vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nevyhodnocoval, keďže žalobu zamietol pre nedodržanie formálnoprávnych náležitostí samotných žiadostí o opravu doručených žalovanému ako vydavateľovi predmetného O. (absencia podpisu

žiadateľa), ako aj z dôvodu, že žiadateľ, t.j. právny subjekt totožný so subjektom žiadajúcim vydavateľa o opravu, žalobu na splnenie povinnosti vydavateľa nepodal do márneho uplynutia prekluzívnej lehoty stanovenej v § 10 ods. 3 Tlačového zákona. Vyhodnotil, že žalobu podal subjekt iný.

16. S ohľadom na vyššie uvedené súd preto z dôvodu nadbytočnosti a hospodárnosti návrh na výsluch svedka, zamestnanca MF SR, F. Š. H.Š., ktorý mal vysvetliť v spise založené grafy a analýzy, zamietol.

17. O nároku v konaní úspešného žalovaného na náhradu trov konania rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

18. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalobca a žiadal ho zmeniť a jeho žalobe vyhovieť. Zopakoval, že podľa ust. § 20 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právne úkony za právnickú osobu robia osoby na to oprávnené, teda okrem konateľov aj iní pracovníci na to určení v interných predpisoch právnickej osoby. Poukázal aj na čl. 2 ods. 5 Organizačného poriadku Ministerstva financií SR týkajúci sa kompetencií kancelárie ministra, ako aj na ďalšie články Organizačného poriadku žalobcu a jeho Podpisového poriadku, na základe ktorých dôvodil oprávnením I. H. S. k podaniu žiadosti o opravu podľa Tlačového zákona. Vytkol súdu prvej inštancie, že uvedené všeobecné a interné právne normy odignoroval. Mal za to, že pri právnej argumentácii súdu prvej inštancie by jeho vnútorné predpisy stratili svoje opodstatnenie. Namietal potrebu poverenia ministra na podanie žiadosti o opravu, nakoľko v Podpisovom poriadku sa neuvádza, že by táto žiadosť patrila do rozsahu podpisového oprávnenia ministra, štátnych tajomníkov a generálneho tajomníka.

19. Žalovaný v písomnej odvolacej replike doručenej súdu prvej inštancie dňa 02.08.2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojej právnej argumentácii a uviedol, že napadnutý rozsudok netrpí žiadnou z väd uvádzaných žalobcom a jeho tvrdenia označil za subjektívne a účelové. Vyjadril názor, že súd prvej inštancie vec správne posúdil a jeho odôvodnenie zodpovedá zákonným kritériám. Odvolanie označil za recyklát predchádzajúcich podaní a právnych prednesov. Zopakoval, že predmetná žiadosť o opravu bola podpísaná F. Q., V. H. S. a nie ministrom, hoci informácie napadnuté v žiadosti sa netýkali F. Q. a taktiež ani Ministerstva financií SR. Mal za potrebné rozlišovať medzi tvorbou mediálnej politiky MF SR, koncepciou činnosťou v rámci mediálnej politiky MF SR alebo monitorovaním periodickej tlače a žiadosťou o opravu podľa Tlačového zákona. Tiež pripomenul, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa zákona č. 575/2001 Z. z. ministerstvo riadi a za jeho činnosť zodpovedá minister, ktorého v čase jeho neprítomnosti zastupuje v rozsahu jeho práv a povinností štátny tajomník. Ministerstvo je tiež právnická osoba, ktorá v právnych vzťahoch vystupuje vo svojom mene. Vyššie uvedené platí aj podľa Štatútu MF SR. F. Q. ako I. H. S. nedoručil v súvislosti so žiadosťou o opravu žiadne splnomocnenie alebo poverenie. Štatút MF SR a jeho Organizačný poriadok sú interné predpisy žalobcu. Žiadosť tak podľa neho podpísala osoba, ktorá nie je oprávnená konať za žalobcu navonok.

20. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania strany sporu nepodali.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti žaloby a výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa s jeho právnym záverom o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobcu stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti žaloby, keď v odvolaní uvádzané argumenty nepredstavujú také, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal alebo by im nevenoval náležitú pozornosť. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a nie je preto potrebné ani jeho dôvody dopĺňať, nakoľko by išlo len o opakovanie právnych záverov súdu prvej inštancie. V záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces sa však odvolací súd vyjadruje stručne k jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu.

22. Z ust. § 191 ods. 1 CSP vyplýva zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli tvrdené a boli predmetom dokazovania, sudca rozlišuje tie, ktoré sú pre spor rozhodné. Zákon nepredpisuje pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a ich hodnotenie vo vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú čiastkové i komplexné závery sudcu o výsledkoch vykonaného dokazovania. Základom hodnotiaceho princípu súdu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Získané poznatky potom porovná s poznatkami získanými hodnotením ostatných dôkazov a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenie. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nesprávnosť tohto hodnotenia možno vyčítať, len ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia. Nemožno potom ani polemizovať so skutkovými závermi súdu a namietat', čomu uveril a čomu nie, že niektorý dôkaz nemal za pre skutkový stav dôležitý alebo naopak (6MCdo 1/2010). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, ktorou zistený skutkový stav subsumuje pod skutkové podstaty určitých právnych noriem hmotnoprávneho charakteru, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie súdom je nesprávne, ak aplikuje nesprávnu právnu normu alebo správne aplikovanú právnu normu nesprávne interpretuje.

23. Z vyššie uvedenej právnej argumentácie vyplýva, že zákonným kritériom pre hodnotenie dôkazov súdom je logickosť, keď v danom prípade ustálené skutkové zistenia súdu prvej inštancie o tom, že predžalobnú žiadosť o opravu v zmysle Tlačového zákona nepodpísala osoba oprávnená za žalobcu konať a žiadosť tak nebola podpísaná samotným žiadateľom a nebola teda perfektná, z vykonaného dokazovania logicky vyplývajú. Rovnako aj pri právnom posúdení takto ustáleného skutkového stavu sa súd prvej inštancie nedopustil žiadneho omylu.

24. Právo na opravu je upravené v § 7 Tlačového zákona. Toto právo sa vzťahuje k nepravdivému skutkovému tvrdeniu uverejnenému v tlači alebo v agentúrnom spravodajstve, na základe ktorého možno osobu presne určiť. Hmotnoprávnou podmienkou nároku na opravu je teda skutkové tvrdenie (nie hodnotiaci úsudok redaktora), a to nepravdivé. Skutkové tvrdenia sú tie výroky a informácie, ktorým možno jednoznačne priradiť pravdivú alebo nepravdivú hodnotu. Cieľom tlačovej opravy je teda nahradiť nepravdivé údaje v periodiku údajmi pravdivými obsiahnutými v tlačovej oprave. Žiadosť o opravu musí byť dotknutou osobou doručená subjektu vymedzenému v ust. § 5 ods. 1 zákona (v danom prípade vydavateľ periodickej tlače) do 30 dní od vydania relevantného článku. V dikcii tohto ustanovenia je uvedené, že inak právo na opravu zaniká, t. j. ide o lehotu prekluzívnu, pre ktorú je charakteristické, že jej uplynutím nastane zánik subjektívneho práva a konajúci súd na túto skutočnosť prihliada ex offio. Hmotnoprávnou podmienkou pre úspešnosť dotknutej osoby v súdnom konaní je teda predchádzajúce doručenie žiadosti o opravu zodpovednému subjektu v zákonnej lehote, a to žiadosti perfektnej, spĺňajúcej zákonné formálnoprávne kritériá, keď musí byť daná totožnosť žiadateľa so žalobcom v následnom súdnom spore.

25. Formálnymi náležitosťami žiadosti o uverejnenie opravy je písomná forma, podpis žiadateľa, písomný návrh znenia opravy obsahujúci názov a deň vydania daného článku, v žiadosti je tiež nutné podľa dikcie zákona opísať nepravdivé skutkové tvrdenia a uviesť, kde sa v článku nachádzalo, taktiež je nutné konštatovať nepravdivosť tohto skutkového tvrdenia a uviesť pravdivosť skutkového tvrdenia, teda čo je pravdou. Pre účely posudzovania opodstatnenosti žiadosti o opravu sa najskôr skúma naplnenie formálnych zákonných kritérií pre jej perfektnosť, ktoré sú vymedzené taxatívne a musia byť splnené

kumulatívne. Až následne sa posudzujú kritériá hmotnoprávne, t. j. či tvrdenia v článku boli alebo neboli pravdivé a opodstatnenosť navrhovaného textu opravy.

26. Podľa ust. § 7 ods. 6 písm. a) zákona v prípade absencie zákonných náležitostí žiadosti vydavateľ nie je povinný opravu uverejniť. Z uvedeného je zrejmé, že zákon taxatívne vymedzuje formálnoprávne náležitosti žiadosti o opravu a i v prípadnom súdnom konaní až po konštatácii bezdôvodného nereagovania vydavateľa na takúto právne perfektnú žiadosť nastupuje posudzovanie obsahu navrhutej opravy, pravdivosti skutkových tvrdení v článku, resp. či išlo len o hodnotiace úsudky a pod.

27. Jednou z taxatívne vymedzených náležitostí žiadosti o opravu je podpis žiadateľa, a to *expressis verbis*. Nahradenie podpisu žiadateľa podpisom iného právneho subjektu, ktorého kompetentnosť by vyplývala z akýchkoľvek všeobecne záväzných, či interných predpisov, alebo z právneho úkonu splnomocnenia, Tlačový zákon ako *lex specialis* vo vzťahu k Občianskemu alebo Obchodnému zákonníku nepripúšťa. Korešponduje to s účelom zákona v tom, že z dôvodu nemožnosti zásahu vydavateľa do textu opravy vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 5 Tlačového zákona, následne nemožnosti zásahu do textu opravy po podaní žaloby súdom, samotný text navrhovanej opravy je natoľko dôležitý, že osobne žiadateľ, t. j. článkom dotknutá osoba, svojím podpisom potvrdzuje súhlas so znením opravy, keďže toto presné znenie bude predmetom posudzovania vydavateľa a následne i súdu. Vydavateľ nie je oprávnený ani povinný dohodnúť sa na znení opravy a ani nemôže zasahovať do obsahu navrhovaného textu. Nevhodne zvolený text opravy je tak dôvodom pre nevyhovenie žiadosti alebo dôvodom neúspechu v súdnom konaní, keďže Tlačový zákon vo svojom kogentnom ustanovení vymedzuje podmienky úspešnosti textu navrhovanej opravy. Žiadateľom o opravu teda môže byť len subjekt totožný s právnym subjektom, ktorého možno identifikovať na základe skutkového tvrdenia uvedeného v článku. Zastupiteľnosť alebo oprávnenosť k žiadosti iným subjektom či už na základe všeobecných alebo interných noriem Tlačový zákon nepripúšťa. Ide teda o osobné právo fyzickej alebo právnickej osoby. Výnimku tvorí len právo blízkych osôb po smrti fyzickej osoby (§ 10 ods. 5). Z uvedeného vyplýva, že u právnických osôb musí podpis zodpovedať Výpisu z príslušného registra alebo Štatútu ohľadom konania a podpisovania za túto právnickú osobu. I podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 116/96 právo na opravu uverejnených nepravdivých údajov je právom osobnej povahy.

28. Konajúci súd je povinný preskúmať, či žiadosť o opravu ako taká spĺňa zákonné náležitosti, pretože len tak je možné vyhodnotiť, či vydavateľ bol alebo nebol povinný opravu uverejniť.

29. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právnemu záveru, že žiadosť žalobcu o opravu uplatneného u žalovaného nespĺňala zákonom stanovené formálne náležitosti žiadosti o opravu podľa Tlačového zákona, nakoľko v nej absentoval podpis žiadateľa, k žiadosti nebolo navyše doložené splnomocnenie pre osobu žiadosť podpisujúcu. V konaní pred súdom prvej inštancie táto okolnosť sporná nebola. Vydavateľ tlače, t. j. žalovaný preto nebol povinný takúto neperfektnú žiadosť o opravu akceptovať a posudzovať jej obsah. Žaloba o uverejnenie opravy bola preto podaná nedôvodne. Tlačový zákon ako *lex specialis* aj k Občianskemu zákonníku stanovuje zákonné kritériá pre perfektnosť žiadosti o opravu skutkového tvrdenia uverejneného v periodiku, ktorých korekcia právnymi normami nižšej právnej sily nie je prípustná.

30. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny i v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Nezaoberal sa odvolacou argumentáciou žalovaného, že z odvolania nie je zrejmý rozsah podaného odvolania, keďže žalobca v rámci odvolacích námietok napádal správnosť rozhodnutia vo veci samej a rozhodnutie o trovách konania je rozhodnutím s týmito súvisiacim a z uvedeného dôvodu podlieha odvolaciemu prieskumu.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).